

Sygn. akt IV U 162/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 stycznia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie Z. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo Z. L. do emerytury od 31 października 2014 roku.

Sygn. akt: IV U 162/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił Z. L. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładzie (...) od 1 lipca 1974r. do 31 października 1998r., ponieważ świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie spełnia wymogów formalnych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. L., wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał m.in., że w okresie zatrudnienia w Zakładach (...) Sp. z o.o. pracował jako elektryk, zajmując się konserwacją i naprawą pieców elektrycznych (w tym pieców do przetopu aluminium, pieców żywicznych do impregnacji stojanów i wirników), pracami konserwacyjnymi przy bateriach energetycznych, naprawą spawarek i zgrzewarek, a jako elektryk wysokiego napięcia wykonywał czynności konserwacyjno-remontowe w stacji transformatora wysokiego napięcia do 15kV. Ponadto praca była świadczona w obecności oparów aluminium, żywicy i lakierów. Rodzaj pracy oraz

warunki, w jakich była świadczona uzasadniają stwierdzenie, że była to praca w szczególnych warunkach (odwołanie wraz z załącznikami k.1-7).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.8-10).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. L. w dniu 31 października 2014r. ukończył 60-ty rok życia. Upřednio - w dniu 8 października 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.l akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie wykazał 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 8 stycznia 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 8 stycznia 2015r. k.46 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Spółce z o.o. Oddział w S. w okresie od 1 lipca 1974 r. do 31 października 1998r. w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym w okresie od 25 października 1974r. do 4 października 1976r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową (świadcstwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k.14 akt emerytalnych i świadcstwo pracy z 30 października 1998r. – w aktach osobowych). Powołany zakład pracy produkował silniki.

Z chwila przyjęcia do powyższego przedsiębiorstwa ubezpieczony zatrudniony został na stanowisku uzwojacza (umowa o pracę z 1 lipca 1974r. – w aktach osobowych). Następnie od dnia 1 października 1974 r. powierzono ubezpieczonemu obowiązki wywozacza (angaż z 11 października 1974r. – w aktach osobowych) i obowiązki te wykonywał również po odbyciu zasadniczej służby wojskowej – od 3 listopada 1976r. (pismo pracodawcy z 3 listopada 1976r. – w aktach osobowych). Następnie z dniem 1 kwietnia 1977r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu obowiązki elektromontera w dziale remontowo-narzędziowym (pismo pracodawcy z 30 marca 1977r. – w aktach osobowych). Na stanowisku tym, określanym w dokumentacji osobowej ubezpieczonego również jako elektromechanik, ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie, przy czym w okresie od 2 listopada 1987r. do 30 czerwca 1990r. ubezpieczony pełnił funkcję brygadzysty (pismo pracodawcy z 18 listopada 1987r. o powierzeniu funkcji brygadzysty i pismo z 30 marca 1990r. o wypowiedzeniu warunków umowy o pracę w zakresie tej funkcji ze skutkiem na 30 czerwca 1990r. – w aktach osobowych). Ubezpieczony był tzw. brygadzystą pracującym. Po powrocie z wojska ubezpieczony uzyskał uprawnienia na eksploatację i obsługę urządzeń wysokiego napięcia, stacji trafo i pieców do przetopu aluminium. Pracując od 1 kwietnia 1977r. na stanowisku elektromontera (elektromechanika) w dziale remontowo-narzędziowym ubezpieczony przeprowadzał remonty, konserwację i przeglądy urządzeń zasilanych energią elektryczną. W ramach tych czynności ubezpieczony uzupełniał również kwas w bateriach wózków akumulatorowych. Wśród urządzeń, które konserwował i utrzymywał ubezpieczony znajdowały się piece do wytopu aluminium, piece lakierniczo-żywiczne do impregnacji stojanów i inne urządzenia elektryczne na hali odlewni, a sprężarki i stacja trafo. Ubezpieczony wykonywał prace bezpośrednio na hali produkcyjnej, na której znajdowały się te urządzenia. Z uwagi na rozmiary urządzeń i maszyn nie miał wydzielonego warsztatu, gdyż prace remontowo-konserwacyjne nie mogłyby się odbywać w warsztacie (zeznania świadków: A. K. k.20v-21 akt sprawy, W. M. k.21 akt sprawy i A. S. k.21 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego, k.21-21v i k,20-20v akt sprawy).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.15 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. L. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 31 października 2014r., spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, jak również nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Ubezpieczony podnosił, że posiada co najmniej 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach z tytułu zatrudnienia w (...) Spółce z o.o. na stanowisku elektromontera w dziale remontowo-narzędziowym. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że w okresie od 1 kwietnia 1977r. do 31 października 1998r., a zatem przez ponad 21 lat, ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w warunkach szczególnych przeprowadzając remonty i usuwając awarie urządzeń elektroenergetycznych. W ocenie Sądu, prace wykonywane przez ubezpieczonego odpowiadają rodzajowo pracom przy remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych - w tym między innymi stacji trafo - wymienionym w wykazie A, dziale II załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Czynności te zakwalifikować można również do pracy, o której mowa w wykazie A dział XIV poz.25 załącznika do powołanego rozporządzenia, czyli bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. W zakładzie, w którym ubezpieczony był zatrudniony, produkowano silniki do maszyn elektrycznych, a zatem wykonywano prace znajdujące się w katalogu prac wykonywanych w szczególnych warunkach. Prace wykonywane na hali produkcyjnej to m.in. prace, o których mowa w wykazie A dział III, poz.44 załącznika do rozporządzenia. Ubezpieczony świadczył opisaną pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Podkreślenia wymaga, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w szczególnych warunkach nie decyduje nazwa stanowiska, lecz faktycznie wykonywane czynności w ramach obowiązków pracowniczych. O tym, że ubezpieczony wykonywał opisane prace świadczą nie tylko dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego, ale również rzeczowe i spójne zeznania świadków - współpracowników ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w Zakładach (...) oraz zeznania samego ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że Z. L. przysługuje prawo do emerytury od 31 października 2014r. ,tj. od dnia ukończenia przez ubezpieczonego 60-tego roku życia.